

129. Hertig Silverdal

1. "Och kära min hovmän, I stillen Edert lag,
tills jag får gå i kyrkan och väcka upp min far"
- Min sorg faller vida _
2. Och Silverdal han klappar uppå den mörka grav
och därur så fick han utav sin fader svar
3. "Vem är, som mig väcker allt under tungan jord,
att jag ej får vila med fred och med ro?"
4. "Jag vill ej Eder väcka, ej er oro må,
blott att jag får veta, varest brud jag kan få»
5. »En konungadotter, henne skall du få,
men henne skall du söka i tvenne hela år
6. Med dig skall du taga vårt röda gullband
och det skall du giva prinsessan i hand»
7. Och Silverdal sadlade sin gångare grå
Så rider han sig strax bort från sin gård
8. Och när som de åren framlidit båda tu,
så mötte han på vägen de vallgossar sju
9. »Och hören I vallgossar, vad jag Er spörja må,
vad är det för ett land, jag är kommen uppå?»
10. »Det är väl intet land, men det är en stor ö,
där unge hertig Silverdal skall få sin fästemo"

11. Herr Silverdal drar gullringar sju av sin hand
och dem vill han giva de vallgossar i hand

12. "Behållen de gullringar, de pryda eder hand
Väl visa vi Er vägen förutom gull i hand»

13. »När jag blir kung och herre allt uppå denna ön,
skall var och en av er bli min riddare skön»

14. »Vi äro ej vallgossar, fast Eder tyckes så,
vi äro små Guds änglar under himmelen den blå»

15. Herr Silverdal han rider upp på konungens gård
och konungens dotter för honom ute står

16. »Och hören I skön jungfru, vad jag Er säga må:
Säg viljen i bliva min äkta gemål?"

17. "Och inte jag det vill och inte jag det får,
min fader mig bortlovat, när jag var tu år

18. Den man, som jag skall hava, han heter Silverdal
och att jag tar en annan, kan aldrig bli tal»

19. Men Silverdal tar fram då det röda gullband
och giver han det prinsessan i hand

20. Prinsessan tog bandet av Silverdals hand:
»Härefter vi knyta ett bättre kärleksband"
- Min sorg faller vida -